

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

94. Gula servitus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Nunc subdit: *Ne intuearis vinū, quando flavescit; aut Hebr. Cum rubescit, cum splenduerit in vitro color ejus.* Hebr. *Cum dat in calice oculum suum, id est, cum tibi color ille oculum, atque cor videtur abripere.* *Ingressus blandē.* Hebr. *Vadit in rectitudinibus, ex illis nimirum longioribus cyathis in profunda bibentium viscera.* *Sed in novissimo mordebit ut coluber, & quasi regulus venena diffundet (ira scilicet, & luxuria) unde sequitur: Oculi tui videbunt extraneas.* Hugo Cardin. id est, mulieres ad concupiscendum, nam vino incalcescit luxuria. Et Glossa: *Penē naturale vitium est, post vina mulierem in corde concupiscere, concomitante etiam verborum turpitudine, propter quod dicit Apost. Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.* Exemplum habes in Lot, quem Sodoma non vicit, vinum vicit; unde Cajetan. legit: *Oculi tui videbunt extranea.*

Hugo Card.

Glossa.

Ephes. 5.

Gen. 19.

Cajetan.

Ebrius virum cadaver.

Chrysof.

hom. 10 in

Gen.

Gregor. 3.

par. cur.

Pasch. admon. 33

Vinum plus obsuit Noë, quam diluvium

Ebrietas sepulchrum rationis.

Et eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator amisso clavo. Aptissima metaphora naucleri consopiti, qui nec ad polium inspicit, nec temonem gubernat, sed navim in omnes scopulos impingere sinit: ita & temulentus, quem vivum cadaver. Chrysof. nuncupavit, rationis gubernaculo amisso, tentationum ventis expositus, in scopulos omnes impingit. Sic allegoricè Gregor. Heu ablorptus à vino, quæ naufragia non pateris? in quos scopulos non impingis? Non poterant melius exprimi damna intemperantiæ. Et eris sicut dormiens ille, cui plus obsuit vinum, quod bibit, quam ipsum metotum diluvium, quod toleravit, de quo Ambros. Et quem nudare non potuerunt diluvia, nudaverunt vina. Seneca: Vile sepulchrum rationis est ebrietas.

A multo vino servientes: servitus enim quædam est, & extrema conditio, vino sensus hominis occupari, & non suum esse, sed vini, cui mentem cum ventre tradunt.

Vino occupari extrema servitus.

Ab hac servitute se Dei gratia liberum dicebat Apostolus: *Esca ventri, & venter vescis, Deus autē hunc, & has destruet. Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate.* Ubi Chrys. Venti deditos hoc loco taxat: nam cum rursus in fornicatorem investurus sit, fornicatio autem à cibo, intemperatiā proficiscatur, vehementer hoc vitium reprehendit, & ait: *Sed ego sub nullius redigar potestate; id est, non efficiar servus hujus affectus.*

1. Cor. 10.

Chryf.

Daniel cur vir desideriorum dicitur.

Dan. 10.

D. Hier. ad

Euseb. de cast.

virgin.

Theod. in

hunc loc.

Ab omni parte,

etiam usuali

abstinebat.

Ut erant liberi Sancti ab hisce ventris affectibus! Daniel vir desideriorum. Quid sibi vul. quidd eum Angelus vocat vitium desideriorum? D. Hieron. *Vir desideriorum appellatus est, quia panem desiderii non manducavit, & vinum concupiscentiæ non bibit.* Theodor. ait hic: Panem desiderabilem vocari eum, qui communis est, & ab omnibus experitur ad vitam sustentandam. *Vir ergo desideriorum dicitur est, qui nec panem deliciarum de mensa Regis, nec communem omnibus penitus concupisceret.* Vir, hoc est, potens, ac dominus suorum affectuum, ac desideriorum.

Sed ut servi illi, qui recordabantur piscium, quibus veniebant in mentem pones, qui, ut inquit Hieron. Angelorum cibum contemnes, carnes Ægyptias suspirabant! Quare (inquit alibi Hier?) Sepulchra concupiscentiæ, ubi carnibus deditus populus ruit, usque hodie in solitudine perseverant: & hæc quotidie horum affectuum passibus visitant gulosi.

Num. 15.

D. Hier. l. 2.

contra Iovin.

Annon servus ille, qui ob hunc immoderatum affectum primogenita vendidit! *En morior* (inquit) *o gulosum! quid mihi proderunt primogenita?* Sic eum hic subegit affectus, ut pro vili cibo pretiosum vendere patrimonium compulerit, præcitorum affectu.

Gen. 25.

Esau servus

gula.

Verum est, quod dixit David: *Ista est lex ab Adam, Domine Deus, quam scilicet imposuit nobis. Et jugum, &c.* Sed servi Dei

2. Reg. 7.

Oo

Dei

Gula servitus est.

PUNCTVM XXIV.

Tit. 2.

D. Hieron.

Non multo vino servientes. Vbi Hieronymus: Signanter expressit, non *Speranza Scriptura selecta.*

Dei ut illud è collo excutiant! ut liberi A remanent, dum quod solum natura necessarium est accipiunt!

pusculum vesperi, quid mirum, si vinura comburit eos?

Philip. 3.

Non sic illi, de quibus Apostolus: Quorum Deus venter est, & (ex consequenti) gloria in confusione, id est, luxuria.

Tertul. l. contra Psychic.

O quam verum! Tertullianus: Gulosus Deus venter est, pulmo templum, aqualiculum, altare, Sacerdos coquus, cujus tota charitas in cacabis fervet, tota fides in culinis calet, tota spes in ferculis jacet, O religiosum cultum! è certè servitutum præclaram! è pudorem!

Gulosus pulchre descriptus.

Conceptus variis de Ieiunio.

PVNCTVM XCVI.

¶ Quam necessarium jejuniū.

Cui non pernecessarium? Ei, qui carnem non habet. Basil. Mulieribus velut respirare jejuniū propriū est. Pueri velut plantæ virides jejunii aqua irrigantur.

D. Bas. hom. 2. de jejuni.

Idem dixit, venerandam esse canitiem jejunii, quod in Paradiso jam olim natus sit. Et Chrysof. Si Paradiso necessarium fuit. extra Paradisum multo magis.

Ieiunium vult paradiso necessarium fuit.

D. Chrysof. hom. 1. de par. Iob. 2.

¶ Ieiunium valet contra tentationes.

Suprà tetigimus, quàm acriter Iob fuerit tentatus, & qualiter Diabolus ipse in omnes sese res transformaverit, ut eum acrius pertentare posset. Sed unde visitanta? unde sic patiens? sic fortis? Ex jejunio. Post septem dies loquutus est Iob, & non comedit, neque bibit. Sic vermes (Demones in eis comedentes) jejuniis ipse sustinuit, sic voratoribus vires ademit. Væ, si non fuisset jejunio munitus.

Ieiunio fortis Iob.

Orig. hom. 5. in Iob.

Gulosi imbecilles, ineptique sunt ad tentationes superandas: nam primo conflictu corrumpunt. Facit locus in Genes. de quinque Regibus Sodomæ, & cæterarum civitatum, luxui, ac ventri deditarum, qui quatuor aliis Regibus terga verterunt initio statim congressus, quia ubi ad quosdam puteos ibi proximos pervenerunt, inquit sacer Text. Et ceciderunt ibi, quod Vatablus exponit: Et coniecerunt se, aut præcipitaverunt se illuc in eos puteos bituminis, imbecilles utique, ac desperati. Bibite, & inebriamini, & vomite, & cadite, neque surgatis à facie gladii. Septuag. Vomitis, & cadetis, & non resurgetis à facie gladii. Ambros. Et non surgetis à facie gladii.

Gulosus evolvat. Gen. 14.

Vatabl.

Ierom. 25. Septuag. Ambros.

Convivia vix sine peccato.

PVNCTVM XCV.

Iob. 1. D. Greg.

Divus Gregor. ad ista verba: Cumq; in orbem transisset dies conviviū, mittebat Iob, & sanctificabat illos, surgensque diluculo, offerebat holocausta per singulos; sic ait: Vir quippe sanctus noverat, quod celebrari cōvivia sine culpa vix possunt. Noverat quod magna purgatione sacrificiorum diluendæ essent epulæ convivorū, & quicquid in semetipsis filii convivantes inquinaverant, pater sacrificium immolando tergebat, &c. Quod si convivia inter fratres, & fratres filios talis parentis, qui eos tam benè instituerat, vix sine peccato celebrantur, quid de conviviis eorum, qui mane consurgunt ad ebrietatem sectandam?

Convivia sine culpa vix aguntur.

Isai. 5.

Væ, qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam, & potandum usque ad vesperam, & vino astuatis. Chald. Væ, qui consurgunt mane ad bibendum vinum vetus. Pagnin. Væ iis, qui consurgunt mane, ut ebrietatem sectentur, qui morantur ad crepusculum, donec vinum astuare faciat eos. Sept. Væ, qui consurgunt mane, & siceram sequuntur, qui expectant vesperam, vinum comburet eos. Describit quorundam convivia, quibus comminatum est Væ æternæ damnationis: sectantur vinum vetus, stant ad lauvissimam mensam à mane usque ad cre-

Chald. Pagnin.

Septuag.